

Burgemeester en wethouders van Roosendaal;

gelet op de Wet werk en bijstand;

Besluiten:

vast te stellen de Beleidsregel Re-integratie.

Inleiding

Met ingang van 1 januari 2012 is de Wet Werk en Bijstand gewijzigd. De voormalige WIJ is vervallen en de re-integratie van en bijstandsverlening aan jongeren tot 27 jaar is (weer) geïncorporeerd in de WWB. Met de aanpassingen van de WWB wil het kabinet, nog scherper dan voorheen, duidelijk maken dat werk de basis is voor zelfstandigheid. Die zelfstandigheid wil het kabinet inhoud geven door in te zetten op meer eigen verantwoordelijkheid, een meer activerend karakter van de wet, meer verplichtingen voor bijstandsgerechtigden en een meer gerichte afbakening van de doelgroep.

Ten behoeve van de uitvoering van de gewijzigde WWB heeft de Raad op 21 december 2011 de re-integratieverordening 2012 vastgesteld. Die verordening geeft de lokale kaders weer van het gemeentelijke re-integratiebeleid. Voor een goede uitvoering dient er echter ook een gedetailleerdere uitvoeringsregeling vastgesteld te worden en dient ook een aanpassing van c.q. aanvulling op het vigerende re-integratiebeleidsplan 2010-2013 doorgevoerd te worden. Deze beleidsregels re-integratie dienen daartoe.

De beleidsregels zijn ingedeeld aan de hand van de belangrijkste wijzigingen in de wet WWB, namelijk:

1. Jongeren horen niet in de bijstand thuis

Apart jongerenregime: voor deze doelgroep gelden aparte verplichtingen gericht op scholing, een wachtperiode en de eigen verantwoordelijkheid.

2. Iedereen doet mee

Gezinsbijstand en mogelijkheid tot re-integratie: de re-integratieactiviteiten van de gemeente worden ingezet op meerdere gezinsleden, aangezien voor alle meerderjarige gezinsleden een arbeidsverplichting geldt.

3. Alleenstaande ouders aan de slag

Alleenstaande ouders: voor de alleenstaande ouders met kinderen tot 5 jaar blijft er een mogelijkheid voor ontheffing van de arbeidsverplichting bestaan. Er geldt echter wel een re-integratieplicht. Daarnaast biedt de wet de gemeente de mogelijkheid om aan alleenstaande ouders met kinderen tot 12 jaar een vrijlating van de inkomsten uit een parttime werk toe te kennen als dat volgens de gemeente bijdraagt tot de arbeidsinschakeling.

4. Participeren in de maatschappij

Tegenprestatie naar vermogen: het college wordt bevoegd om mensen met een uitkering te verplichten om onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te laten verrichten. Deze plicht tot tegenprestatie hoeft niet direct samen te hangen met arbeidsinschakeling.

In de volgende hoofdstukken worden de beleidsregels nader uitgewerkt.

Met de aanpassing van de WWB per 1 januari 2012 zijn de bepalingen gericht op de re-integratie voor de Ioaw¹ en de Ioaz² gelijk gesteld met de WWB. Dit betekent dat de beleidsregels re-integratie 2012 betrekking hebben op de uitkeringsgerechtigden ingevolge de WWB, de Ioaw en de Ioaz.

¹ Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers

² Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

Hoofdstuk 1: “Jongeren horen niet in de bijstand thuis”

(Voor het bijbehorend stroomschema: zie bijlage 1)

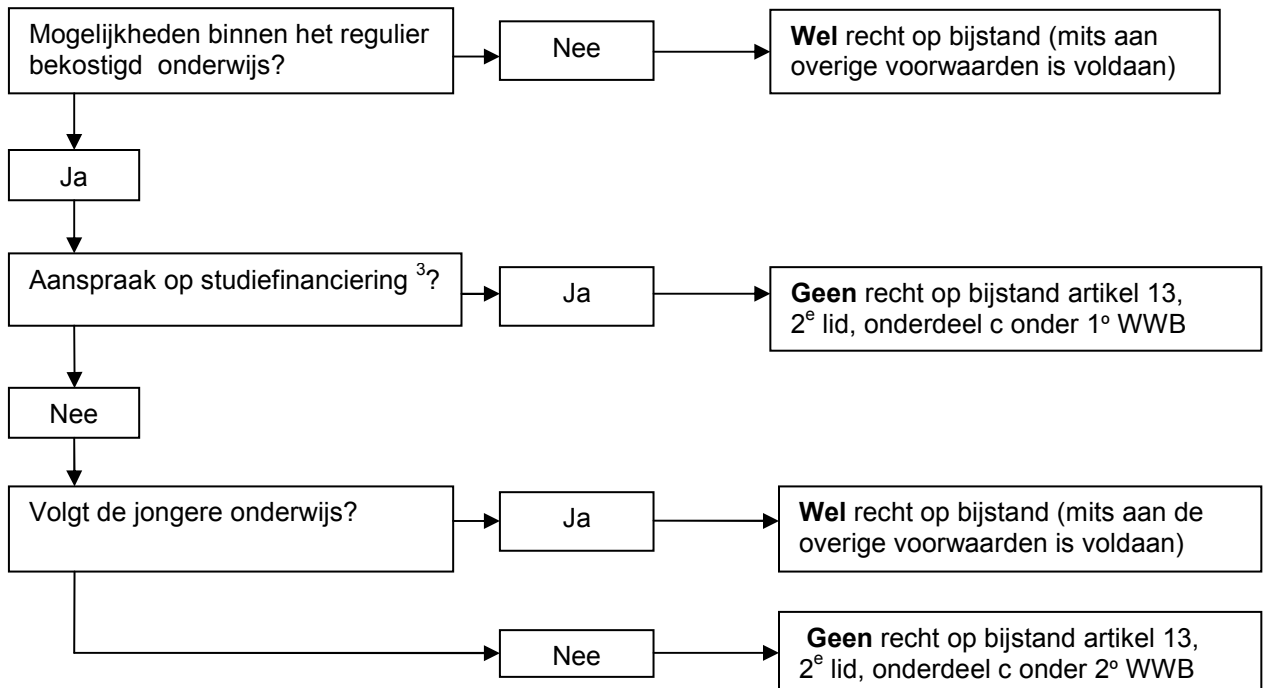
1.1 Beoordeling mogelijkheden voor regulier onderwijs:

Eén van de belangrijkste wijzigingen in de WWB per 01 jan. 2012 is de verplichting van jongeren om te zoeken naar regulier bekostigd onderwijs.

Pas als de jongere géén mogelijkheden meer heeft binnen het regulier onderwijs en hij voldoet aan de overige WWB-voorwaarden, dan heeft hij recht op bijstand.

Heeft de jongere nog wel mogelijkheden binnen het regulier bekostigd onderwijs, dan zijn er een aantal mogelijkheden (zie schematische weergave).

Schematische weergave:

Indien een reguliere opleiding met studiefinanciering³ mogelijk is, geldt de studiefinanciering (WSF) o.g.v. art 13 lid 2 sub c WWB altijd als passende en toereikende voorliggende voorziening. Dit geldt ook voor een (rentedragende) lening op grond van de WSF. Het feit dat door deze lening een studieschuld wordt opgebouwd, doet niets af aan het feit dat het een passende voorliggende voorziening is. In dit geval dient de jongere terugverwezen te worden naar de onderwijsinstelling. Opgemerkt wordt dat een tegemoetkoming op grond van de WTOS geen passende en toereikende voorliggende voorziening is.

Gelet op het vorenvermelde is het dan ook noodzakelijk dat goed beoordeeld wordt of de jongere tot 27 jaar nog “Mogelijkheden binnen het regulier bekostigd onderwijs” heeft. Of die mogelijkheid er (nog) is bepaald de gemeente (klantmanager SZ) aan de hand van de navolgende aspecten:

1. heeft de jongere wel of geen startkwalificatie?

Als startkwalificatie wordt uitgegaan van een diploma op: HAVO-, VWO- of MBO2-niveau (=beroepsopleidend onderwijs (bol), of beroepsbegeleidend onderwijs (bbl).

Aandachtspunt: een diploma VmBO is dus géén startkwalificatie.

³ Recht op WSF bestaat alléén in geval van:
- voltijdse MBO-opleiding of
- voltijdse- of duale opleiding aan een hogeschool of universiteit.

2. Is er een bindend studieadvies?
M.i.v. het studiejaar 2012/2013 kunnen onderwijsinstellingen op grond van de Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB) hun leerlingen een bindend studieadvies geven.
Een negatief studieadvies wordt gegeven als de student te weinig voortgang maakt met zijn studie omdat hij onvoldoende capaciteiten heeft of onvoldoende gemotiveerd is.
3. Is er een advies van een arts waaruit blijkt dat het volgen van (vervolg)onderwijs om medische/psychische redenen (thans) niet mogelijk is?
4. Is er een advies van de leerplichtambtenaar (=Loopbaan 23 en/of RMC)?
Het Regionaal Meld- en Coördinatiepunt (RMC) heeft tot taak om niet leerplichtige voortijdig schoolverlaters tot 23 jaar terug te leiden naar regulier onderwijs. Bij een WWB-aanvraag van jongeren tot 23 jaar kan dus om zo'n RMC-advies worden gevraagd.
5. Is er een advies van het MultiDisciplinair Team (MDT)?

Waar dat mogelijk is, wordt gebruik gemaakt van de kennis/expertise van Loopbaan 23, de leerwerkadviseur of de onderwijsinstellingen. Al tijdens de eerste melding bij SZ dient de jongere hierop door de klantmanager SZ voorgelicht en bevraagd te worden.
De jongere dient zelf middels de adviezen van de onder 2 t/m 5 genoemde personen/organisaties aan te tonen dat er géén "Mogelijkheden binnen het regulier bekostigd onderwijs" voor hem/haar (meer) zijn.

NB: Indien de jongere onderdeel uitmaakt van een gezin met leden boven de 27 jaar gelden bovenstaande voorwaarden ook. De jongere is dan een niet rechthebbend gezinslid.

1.2 Beoordeling recht op werk of WWB:

Het uitgangspunt van onze gemeente is dat iedere Roosendaalse jongere zich kan melden op het Werkplein Roosendaal voor werk, opleiding of overige ondersteuning. Ondersteuning en begeleiding is alleen voorhanden als de jongere zelf actief meewerkt aan zijn of haar re-integratie. Alléén indien reguliere scholing met studiefinanciering, (zie schema paragraaf 1.1) of werk niet mogelijk is, kan er een WWB-uitkering toegekend worden.

Opmerking: als er wel mogelijkheden voor reguliere scholing of werk zijn maar aanvang is veel later dan dag van melding afdeling SZ, dan bestaat over de tussenliggende periode wel aanspraak op bijstand mits aan overige WWB-voorwaarden wordt voldaan.

Om aanspraak op ondersteuning te maken, dient iedere jongere te voldoen aan de inschrijfverplichting bij het UWV-Werkbedrijf via werk.nl. Vervolgens kan de jongere zich melden bij de gemeente, waarna de wettelijke wachttijd van vier weken o.g.v. art. 41 WWB ingaat. De jongere krijgt bij deze eerste melding direct een zoekprofiel naar werk of opleiding mee (zie ook paragraaf 1.1.). Op deze manier krijgt de jongere een duidelijke opdracht mee welke hij/zij gedurende de vier weken wachttijd moet uitvoeren. Na vier weken beoordeelt de klantmanager SZ of de jongere aan zijn/haar verplichte inspanningen heeft voldaan en of de aanvraag voor bijstand in behandeling wordt genomen. Hierbij worden ook de overgelegde adviezen van de in paragraaf 1.1. onder 2 t/m 5 genoemde personen/organisaties betrokken.

NB: Jongeren met een WW-uitkering kunnen zich al 4 weken voorafgaand aan de datum waarop de maximale uitkeringsduur WW wordt bereikt melden voor een WWB-uitkering.

Werk

Jongeren die niet in aanmerking komen voor regulier onderwijs dienen gedurende de vier weken wachttijd zelf actief op zoek te gaan naar een geschikte baan. Zij moeten hiervoor:

- 2 sollicitaties per week verrichten;
- zich bij minimaal 5 uitzendbureaus inschrijven en deze iedere twee weken bezoeken.

Toekennen of weigeren uitkering

De eerste melding bij SZ resulteert in een aantal acties voor de jongere die hij/zij binnen vier weken moet uitvoeren. Indien de jongere na vier weken niet aan zijn/haar verplichtingen heeft voldaan, kan de uitkering of geweigerd worden of toegekend maar dan met toepassing van een maatregel. Indien ondubbelzinnig blijkt dat de jongere geen acties heeft uitgevoerd en niet meewerkt, dan dient de aanvraag WWB te worden afgewezen o.g.v. art. 13 lid 2 onder d WWB. Iedere jongere zal zelf aan de hand van bewijsstukken moeten aantonen of hij/zij aan de geldende verplichtingen heeft voldaan.

Indien de jongere eerder dan vier weken terugkomt voor zijn WWB-aanvraag, wordt deze niet in behandeling genomen en wordt de jongere (nogmaals) gewezen op de gemaakte afspraken. Indien de jongere zonder bericht van verhindering of zonder een nieuwe afspraak te maken niet komt opdagen op het vervolggesprek (=2^e melding/intake), dan is er o.g.v. art. 41 WWB, in formele zin geen sprake van een ingediende WWB-aanvraag. De gemeente staat toe dat de jongere zich nog tot uiterlijk 5 weken na de dag van eerste melding opnieuw meldt voor het indienen van een WWB-aanvraag. Bij een latere (terug)melding, dient de jongere de gehele meldings -en aanvraagcyclus met een nieuwe wachttijd van 4 weken opnieuw te doorlopen. Indien de gemeente besluit om een aangevraagde WWB-uitkering te weigeren, bestaat voor de jongere de mogelijkheid om zich daarna opnieuw bij het loket van het UWV te melden. In dat geval gaat een nieuwe zoekperiode van vier weken gelden. Gedurende die nieuwe zoekperiode ontvangt de betreffende jongere géén ondersteuning of uitkering.

Plan van Aanpak (PvA)

Indien de uitkering wordt toegekend wordt de jongere aangemeld voor een re-integratietraject en wordt het PvA opgesteld, dit geldt voor alle jongeren (in alle gezinssituaties). Dit plan van aanpak wordt direct met de toekenning van de uitkering opgesteld en bevat een uitwerking van de ondersteuning door de gemeente (als die wordt verleend) en de verplichtingen die de jongere heeft, gericht op de arbeidsinschakeling. In eerste instantie worden jongeren altijd doorverwezen naar een werkervaringsplaats waar zij met behoud van uitkering kunnen werken en waar zij een sollicitatietraining kunnen volgen.

Indien de jongere niet binnen 10 weken is uitgestroomd, wordt hij/zij aangemeld voor een individueel re-integratietraject, waaronder:

- werkarrangement;
- re-integratie 'sluitende aanpak';
- loondispensatie.

Geen recht of maatregel

Indien uit houding en gedrag van de jongere ondubbelzinnig blijkt dat hij/zij geen inspanningen heeft gepleegd en onwillig blijft om aan het werk gaan, bestaat er geen recht op ondersteuning en inkomensondersteuning. Uitzondering vormen de jongeren binnen een gezin met personen > 27 jaar. De jongere wordt dan een niet rechthebbend gezinslid waarbij er verder geen gevolgen voor de uitkering optreden. Het gedrag waaruit ondubbelzinnig blijkt dat een jongere niet wil voldoen aan de verplichtingen bestaat o.a. uit:

- geen sollicitaties verricht;
- meerdere keren (> 1 keer) zonder afmelding niet verschijnt op een afspraak;
- niet bereid is een tegenprestatie naar vermogen te verrichten;
- niet bereid is deel te nemen aan een re-integratietraject.

Indien de jongere niet meewerkt aan zijn/haar traject kan er op basis van de afstemmingsverordening een maatregel opgelegd worden om zo een gedragsverandering te bewerkstelligen. Bij herhaald verwijtbaar bedrag kan dat uiteindelijk leiden tot het intrekken van het Plan van Aanpak.

Bovenstaande afwegingen worden door de klantmanager SZ bepaald.

Hoofdstuk 2: “Iedereen doet mee”

(Re-integratieactiviteiten voor ieder gezinslid)

De re-integratieactiviteiten worden ter beoordeling van de gemeente ingezet op meerdere gezinsleden maar in ieder geval op:

- jongeren, wat betekent dat iedereen tot 27 jaar in de bijstand een re-integratietraject moet volgen;
- indien er sprake is van gehuwden of samenwonenden, wordt re-integratie minimaal op één van de twee gezinsleden ingezet met als voorkeur het gezinslid met de kortste afstand tot de arbeidsmarkt.

Dit betekent dus dat er op meerdere gezinsleden re-integratieactiviteiten ingezet worden. Naast de bovenstaande minimale inzet, is het mogelijk om voor meerdere gezinsleden re-integratieactiviteiten in te zetten. Voor alle meerderjarige gezinsleden geldt de arbeidsverplichting en dus sollicitatieverplichting, tenzij er een ontheffing is gegeven. De sollicitatieverplichting is voor alle doelgroepen gelijk aan die van de jongeren (zie hoofdstuk 1, paragraaf 1.2).

Kosten die samenhangen met het uitvoeren van de re-integratieactiviteiten

Door het uitvoeren van re-integratieactiviteiten kan de uitkeringsgerechtigde met extra kosten geconfronteerd worden. Het kan hierbij o.a. gaan om de volgende kosten: aanschaf fiets, reiskosten, kinderopvang, verklaring van goed gedrag en werkkleding.

Werk wordt gezien als een vanzelfsprekendheid, waarvoor men niet extra beloond hoeft te worden. Men is gezien de wet ook verplicht alle werkzaamheden te aanvaarden. Om de financiële gevolgen toch enigszins te beperken worden bepaalde kosten om deel te (kunnen) nemen aan re-integratietrajecten of aan (deeltijd) werk volledig vergoed onder het re-integratiebudget.

De kosten van vervoer, verklaring van goed gedrag en werkkleding voor een re-integratietraject worden in eerste instantie zoveel mogelijk gecontracteerd met de leverancier van de re-integratietrajecten. Voor individuele re-integratietrajecten en deeltijdwerk kan de klant een verzoek om vergoeding van deze kosten indienen, welke gebudgetteerd wordt onder het W-deel. Hierbij dient altijd door de klantmanager gepoogd te worden om deze kosten zo beperkt mogelijk te houden en te bezien of er een mogelijkheid is om dit anders in te vullen, bijvoorbeeld door afspraken te maken met de werkgever of de leverancier. De eventuele toekenning van een subsidie richting de werkgever speelt hierbij ook een grote rol.

De kosten voor kinderopvang worden volgens het landelijk beleid van de WKO als voorliggende voorziening gezien. Onder de WKO geldt altijd een eigen bijdrage die niet via de bijzondere bijstand vergoed wordt, aangezien we anders als gemeente buitenwettelijk beleid voeren. Voor de kosten voor de Tussenschoolse Opvang bestaat er geen voorliggende voorziening in de vorm van WKO. De gemeente vindt het daarom wenselijk om bij zowel re-integratietrajecten als regulier werk deze onkosten, mits die noodzakelijk zijn, te blijven vergoeden via de (buitenwettelijke) bijzondere bijstand. De kanttekening wordt hierbij gemaakt dat er geen andere gezinsleden zijn die kunnen voorzien in de door de gemeente noodzakelijk geachte Tussenschoolse opvang. Behoudens hele bijzondere omstandigheden (bijv. een kind wat verplicht moet overblijven omdat het speciaal onderwijs volgt), acht de gemeente het gebruik van de Tussenschoolse opvang niet noodzakelijk als het kind 8 jaar of ouder is.

Voor klanten die in een WSNP-schuldsaneringstraject zitten dient altijd onderzocht te worden of het re-integratietraject niet tot extra schulden leidt. De kosten die niet worden gecorrigeerd in de berekening voor het z.g. Vrij Te Laten Bedrag kunnen immers nieuwe schulden opleveren. In die berekening mogen werk- of trajectgerelateerde reiskosten alleen gecorrigeerd worden vanaf 10 km enkele reis woon-werk. Als er vanwege de zorg voor een klein kind en de verplichte deelname aan een re-integratietraject een beroep op kinderopvang moet worden gedaan is men altijd een eigen WKO-bijdrage verschuldigd. Met die eigen bijdrage wordt in de WSNP-berekening geen rekening gehouden. Bovendien mag iemand die in een WSNP-traject zit geen nieuwe schulden opbouwen. Doet men dat toch dan is dat een reden om de WSNP tussentijds te beëindigen. Gelet op het vorenvermelde acht de gemeente een werkarrangement voor alleenstaande ouders waarbij het jongste kind jonger is dan 12 jaar om die reden dan ook niet reëel. Bij kinderen van 12 jaar en ouder wordt het kind geacht geen kinderopvang meer nodig te hebben.

Een vrijlating van de inkomsten uit deeltijdwerk wordt evenals voorgaande jaren niet toepast. Zo'n vrijlating van inkomsten draagt naar het oordeel van de gemeente niet extra bij aan de arbeidsinschakeling. Bij het toepassen van zo'n vrijlating komen uitkeringsgerechtigden met een parttime baan namelijk in een (financieel) bevoorrechte positie ten opzichte van werknemers die een fulltime baan hebben en het minimumloon verdienen of net iets meer. Daardoor worden uitkeringsgerechtigden niet gestimuleerd om vanuit een uitkeringssituatie volledig door te stromen naar een fulltime dienstverband.

Beschikbare voorzieningen (re-integratieactiviteiten)

De voorzieningen die de gemeente aanbiedt om de re-integratie en uitstroom naar werk te bevorderen zijn:

- werkgeverssubsidies voor individuele trajecten of werkarrangementen voor grotere groepen klanten;
- proefplaatsing;
- werken met behoud van uitkering;
- loondispensatie;
- werkactiveringsplaatsen;
- leerwerkplekplaatsen;
- tegenprestatie naar vermogen.

De exacte wijze van invulling en de werkwijze voor elke voorziening is vastgelegd in een werkproces. Voor de doelgroep alleenstaande ouders met een arbeidsontheffing kunnen er met de betrokken leveranciers re-integratietrajecten op maat afgesproken worden.

Hoofdstuk 3: “Alleenstaande ouders aan de slag”

Het uitgangspunt is dat alle meerderjarige gezinsleden, dus ook alleenstaande ouders, een arbeids –en sollicitatieverplichting hebben (verwezen wordt naar de voorgaande hoofdstukken). Op grond van artikel 9a WWB kan een alleenstaande ouder met de volledige zorg voor een tot zijn last komend kind jonger dan 5 jaar echter ontheffing van de arbeidsverplichting vragen. De alleenstaande ouder dient voor deze ontheffing zelf een verzoek in te dienen bij de gemeente, wat schriftelijk vastgelegd wordt. Het betreft hier dan ook geen categoriale ontheffing, maar een ontheffing op individuele basis. De toekenning van de ontheffing dient per beschikking vastgelegd worden. In deze beschikking staat vermeld vanaf wanneer de ontheffing van toepassing is en welke verplichtingen op het gebied van re-integratie van kracht blijven door een verwijzing naar het plan van aanpak.

Re-integratieverplichtingen in plan van aanpak

Ondanks dat de alleenstaande ouder een ontheffing van de arbeidsplicht heeft, blijft de re-integratieplicht bestaan. De re-integratieverplichtingen worden opgenomen in een plan van aanpak. De alleenstaande ouder is verplicht om mee te werken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van het plan van aanpak. Binnen Roosendaal wordt gestreefd naar het opstellen van een plan van aanpak binnen 8 weken. Hierin speelt de alleenstaande ouder zelf de belangrijkste rol, waarbij de klantmanager ondersteunend is.

De invulling van de re-integratieplicht kan de gemeente individueel beoordelen en invullen op basis van de beschikbare en geschikte voorzieningen. Het uitgangspunt hierbij is dat we willen bevorderen dat de alleenstaande ouder de binding met de arbeidsmarkt blijft behouden. Dit kan bijvoorbeeld door een werkervaringsplaats, stage of vrijwilligerswerk.

Voor de alleenstaande ouders zonder startkwalificatie blijft er een scholingsplicht bestaan voor het behalen van een startkwalificatie (diploma op HAVO-, VWO- of MBO2-niveau). Indien men niet in staat is om een startkwalificatie te behalen dient de alleenstaande ouder de bewijslast zelf aan te leveren, middels een verklaring van de onderwijsinstelling, arts of RMC-functionaris. Voor de keuze van een opleidingsrichting kan door de alleenstaande ouder zoveel als mogelijk gebruik gemaakt worden van de kennis van Loopbaan 23 of de leerwerkadviseur.

De omvang van de voorziening zal worden afgestemd op de combinatie met de zorg voor de kinderen tot 5 jaar. Er wordt met de alleenstaande ouder een opbouwend karakter in de re-integratieplicht per week afgestemd, afhankelijk van de leeftijd van het jongste kind. Hierdoor wordt de stap richting de arbeidsmarkt en de overgang naar de arbeidsverplichting vanaf 5 jaar minder groot. Afhankelijk van de individuele situatie zal de re-integratieplicht minimaal 4 uur en maximaal 18 uur per week bedragen.

Door de gemeente moet volgens de wet elke 6 maanden een heronderzoek gedaan worden met een beoordeling of de alleenstaande ouder zich houdt aan de opgenomen verplichtingen. De evaluatie zal plaatsvinden in samenspraak met de klant. Als er aanleiding is om de opgenomen voorzieningen te wijzigen, stelt het college een gewijzigd plan van aanpak op.

Periode van ontheffing

De maximale ontheffingsperiode van de arbeidsverplichting bedraagt 5 jaar. Deze wordt slechts eenmalig verleend, ongeacht het aantal kinderen. Dat betekent dat er bij de geboorte van een volgend kind, niet opnieuw recht op een nieuwe ontheffingsperiode ontstaat.

Bij tussentijdse verhuizing naar een andere gemeente wordt een eventueel resterende periode meegenomen. In onze gemeente kan dus alleen ontheffing van de arbeidsplicht worden toegekend voor de periode van 5 jaar minus de al in de vorige gemeente gebruikte periode. De periode van 5 jaar wordt tussentijds opgeschort in de volgende gevallen:

1. van rechtswege met ingang van de datum waarop het jongste kind vijf jaar wordt;

2. van rechtswege als er niet langer recht op uitkering bestaat;
3. op verzoek van de belanghebbende.

De gemeente (SZ) streeft ernaar om minimaal 4 weken voor het beëindigen van de ontheffingsperiode met de alleenstaande ouder in gesprek te gaan over de geldende verplichtingen en de mogelijkheden tot ondersteuning.

Intrekken ontheffing

De ontheffing wordt volledig ingetrokken als uit houding en gedrag van de alleenstaande ouder ondubbelzinnig blijkt dat hij/zij de verplichtingen in het plan van aanpak niet wil nakomen. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van het niet meewerken aan een aangeboden traject of onvoldoende inspanningen om dit traject met goed gevolg af te ronden. Hierover worden duidelijke afspraken gemaakt en doelen gesteld in het plan van aanpak, waarin ook staat opgenomen dat de ontheffing ingetrokken wordt en/of een maatregel volgt bij het niet nakomen van deze verplichtingen. Het niet meewerken aan de verplichtingen komt iedere 6 maanden aan de orde tijdens de heronderzoeken.

Naast de intrekking van de ontheffing kan er ook een maatregel opgelegd worden conform de afstemmingsverordening. Er kan alleen van een verlaging van de uitkering worden afgezien als elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt. Dit naar individuele afweging en onderbouwing door de klantmanager.

Overgangsregeling ontheffing

De alleenstaande ouder van wie de verleende ontheffing (ingangsdatum vóór 1 januari 2012) afloopt voor 1 juli 2012, wordt volgens de nieuwe werkwijze benaderd. De klantmanager nodigt de alleenstaande ouder uit voor een persoonlijk gesprek over de (nieuwe) verplichtingen en de mogelijkheden voor trajecten of andere ondersteuning vanuit de gemeente.

Voor de alleenstaande ouder met een ontheffing welke doorloopt na 1 juli 2012, geldt tot deze datum een overgangsregeling wat betreft het plan van aanpak en het heronderzoek.

Na 1 juli 2012 worden deze alleenstaande ouders ook uitgenodigd voor het eerder bedoelde persoonlijk gesprek met de klantmanager.

Kinderopvang

Het college bevordert de beschikbaarheid van de voorzieningen voor de opvang van kinderen jonger dan 12 jaar voor uitkeringsgerechtigden voor zover die opvang noodzakelijk is voor deelname aan een voorziening, zoals is vastgelegd in de re-integratieverordening.

Betreffende de vergoeding voor de kinderopvang zal net als voor de andere doelgroepen het vastgestelde beleid gevolgd worden in het kader van de buitenwettelijke bijzondere bijstand voor TSO en de landelijke wetgeving in het kader van de WKO.

Inkomsten alleenstaande ouders met kinderen tot 12 jaar

Er is een ruimere vrijlating van inkomsten uit arbeid mogelijk voor deze doelgroep.

Het uitgangspunt van de gemeente is dat werken, het zelf verwerven van meer inkomsten, moet lonen en gestimuleerd wordt. Het toepassen van de inkomstenvrijlating draagt naar ons oordeel echter niet bij aan de arbeidsinschakeling.

Een gevolg van het toepassen van zo'n inkomstenvrijlating is dat het inkomen uitstijgt boven de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Hierdoor vervalt van deze mensen het recht op een aantal gemeentelijke minimaregelingen, zoals de kwijtschelding van de gemeentelijke belastingen en de afvalstoffenheffing (in totaal tussen de € 500 en € 600 per jaar). Als de overschrijding meer bedraagt dan 105% van de bijstandsnorm vervalt bovendien het recht op langdurigheidstoeslag. Daarnaast wordt een bepaald gedeelte van de extra inkomsten als draagkracht gezien voor de toekenning van vergoedingen via de bijzondere bijstand. Ook valt niet uit te sluiten dat het recht op landelijke minimaregelingen (bijv. huurtoeslag, kinderopvangtoeslag en zorgtoeslag) daardoor onder druk komt te staan. Als gemeente willen we uiteraard voorkomen dat we met toepassing van een vrijlating afbreuk doen aan het recht op andere regelingen. Om bovenvermelde redenen is ervoor gekozen om de (ruimere) vrijlating van inkomsten voor de alleenstaande ouders niet toe te passen.

Hoofdstuk 4: “Participeren in de maatschappij”

(Tegenprestatie naar vermogen)

Vanaf 1 januari 2012 is de tegenprestatie naar vermogen ingevoerd binnen de WWB, Ioaw en Ioaz. De gemeente is bevoegd klanten te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten.

De tegenprestatie bevat werkzaamheden van tijdelijke aard in de vorm van onbeloonde maatschappelijke activiteiten. Op die wijze wordt er ook maatschappelijke betrokkenheid en participatie gecreëerd. Deze werkzaamheden staan los van de re-integratie en behoeven zich dus niet te richten op de toeleiding naar de arbeidsmarkt. De tegenprestatie mag uiteraard niet het vinden van een reguliere baan (=algemeen geaccepteerde arbeid) in de weg staan.

Doelgroep

Het uitgangspunt is dat iedereen, met een uitkering in het kader van de WWB, Ioaw en Ioaz, verplicht is deel te nemen aan een tegenprestatie naar vermogen, tenzij...

De uitkeringsgerechtigden die deelnemen aan andere activiteiten in het kader van een re-integratietraject, worden automatisch vrijgesteld van de plicht tot tegenprestatie.

Indien er sprake is van een ontheffing van de arbeidsverplichting, zoals bij alleenstaande ouders of in het geval van medische beperkingen, blijft de plicht bestaan tot het leveren van een tegenprestatie naar vermogen. De tegenprestatie geldt voor alle meerderjarige leden die onder de gezinsbijstand vallen.

Afhankelijk van het aanbod van de maatschappelijke werkzaamheden binnen onze gemeente, worden de volgende prioriteiten in doelgroepen gemaakt:

1. op eigen verzoek actief willen zijn binnen de gemeente;
2. jongeren tot 27 jaar;
3. uitkeringsgerechtigden zonder aantoonbare medische en sociale belemmeringen;
4. uitkeringsgerechtigden met arbeidsongeschiktheid korter dan 1 jaar;
5. overige klanten uit het bestand.

Ontheffing

Als er dringende redenen zijn kan het college tijdelijk volledige ontheffing verlenen van de verplichting om een tegenprestatie te verrichten. De uitkeringsgerechtigde dient zelf eventuele bewijsstukken en beweegredenen aan te leveren waarom men niet in staat is tot het leveren van een tegenprestatie. Het college (=klantmanager SZ) beoordeelt op individuele basis of deze ontheffing verleend wordt. Zorgtaken (mantelzorg) en het niet aanwezig kunnen zijn vanwege medische redenen, kunnen onder bepaalde voorwaarden als dringende redenen worden aangemerkt. De ontheffing voor de tegenprestatie wordt vastgelegd in een beschikking, waarbij de periode expliciet benoemd wordt. De maximale ontheffingsperiode bedraagt 12 maanden. Hierna kan de uitkeringsgerechtigde een nieuw verzoek tot ontheffing indienen, maar alleen als het duidelijk is dat er geen gewijzigde omstandigheden zijn.

Naar vermogen

De klantmanager bepaalt de aard, de omvang en het aanbod van de maatschappelijke werkzaamheden op basis van het vermogen van de uitkeringsgerechtigde. Hiervoor wordt een afweging gemaakt op basis van de gesprekken en eventuele activiteiten/trajecten die de uitkeringsgerechtigde eerder heeft uitgevoerd.

Het uitgangspunt voor de bepaling van het vermogen is dat men de aangeboden werkzaamheden moet kunnen uitvoeren, tenzij de uitkeringsgerechtigde zelf aantoont dat hij/zij dat niet

kan doen. Bewijsstukken die hiervoor gelden zijn bijvoorbeeld medische verklaringen van artsen.

Het is een mogelijkheid dat de uitkeringsgerechtigde zelf met een aanbod komt voor de invulling van de tegenprestatie. Door de klantmanager wordt beoordeeld of dit voldoet aan de eisen vanuit de wet- en regelgeving. Hierbij is het belangrijk dat dit geen verdringing van werkzaamheden op de reguliere arbeidsmarkt met zich mee mag brengen.

Sanctionering

Indien een uitkeringsgerechtigde zijn verplichtingen niet nakomt, wordt de uitkering verlaagd volgens de vigerende afstemmingsverordening.

Organisatie en inhoud van de tegenprestatie

Afhankelijk van de beschikbaarheid van maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeente wordt de inzet van de tegenprestatie beoordeeld.

De aanlevering van maatschappelijke werkzaamheden is een verantwoordelijkheid van de gemeente. Hierbij wordt een samenwerking gezocht met andere (semi)overheidsorganisaties, zoals het VrijwilligersInformatiePunt, sportverenigingen, voedselbank en activiteiten op het gebied van de WMO en AWBZ (zoals de boodschappenservice).

De uitkeringsgerechtigden komen op basis van de prioriteiten op de wachtlijst voor de tegenprestatie en worden op basis van de beschikbare werkzaamheden ingezet.

De afspraken over het verrichten van de tegenprestatie worden vastgelegd in een beschikking. Hierbij worden de werkzaamheden naar vermogen benoemd en de vergoeding van eventuele onkosten.

Kosten die samenhangen met het uitvoeren van de maatschappelijke werkzaamheden

Door het uitvoeren van maatschappelijke werkzaamheden kan de uitkeringsgerechtigde met extra kosten geconfronteerd worden. Het kan hierbij o.a. gaan om de volgende kosten: aanschaf fiets, reiskosten, kinderopvang, verklaring van goed gedrag en werkkleding.

Het uitgangspunt is dat men door het verrichten van de tegenprestatie niet onder het sociaal minimum inkomen moet komen vanwege de extra kosten die dit met zich brengt.

Werk moet lonen, maar voor deze doelgroep is er nog geen perspectief op werk, aangezien men anders actief zou zijn in een re-integratieactiviteit. Om deze reden zullen de kosten die verband houden met het verrichten van de tegenprestatie op individuele basis volledig worden vergoed via het re-integratiebudget (W-deel). De gemeente dient hierbij wel (periodiek) te beoordelen of de kosten vermeden kunnen worden en of het beschikbare budget nog toereikend is.

Slot

Inwerkingtreding

Deze beleidsregel treedt in werking drie dagen na plaatsing in het gemeenteblad.

Citeertitel

Deze beleidsregel wordt als volgt aangehaald: Beleidsregel Re-integratie.

Aldus besloten door burgemeester en wethouders van Roosendaal op 13 maart 2012,
De secretaris, De burgemeester,

Bijlage 1: stroomschema jongeren WWB 2012

